

Lubomír Janečka

7. 2. 1948 narozen ve Zlíně

1963–1967 SUPŠ v Uherském Hradišti

1967–1976 AVU v Praze, obor sochařství, prof. Karel Lidický

Od roku 1985 žije s rodinou v USA

Vystavuje od roku 1977; po roce 1985 v ČR: v Galerii Litera

v Praze v roce 1992 / ve St.galerii – Zámek Zlín a v GVU

v Litoměřicích v roce 1993 / v Galerii Slovákého muzea

v Uherském Hradišti a v Galerii Panský dům v Uh. Brodě

v roce 2004 / v Muzeu Kroměřížska v roce 2006 /

v Galerii Q v Uherském Brodě v roce 2011 /

v Galerii Jiřího Jílka v letech 2001, 2005, 2007, 2011

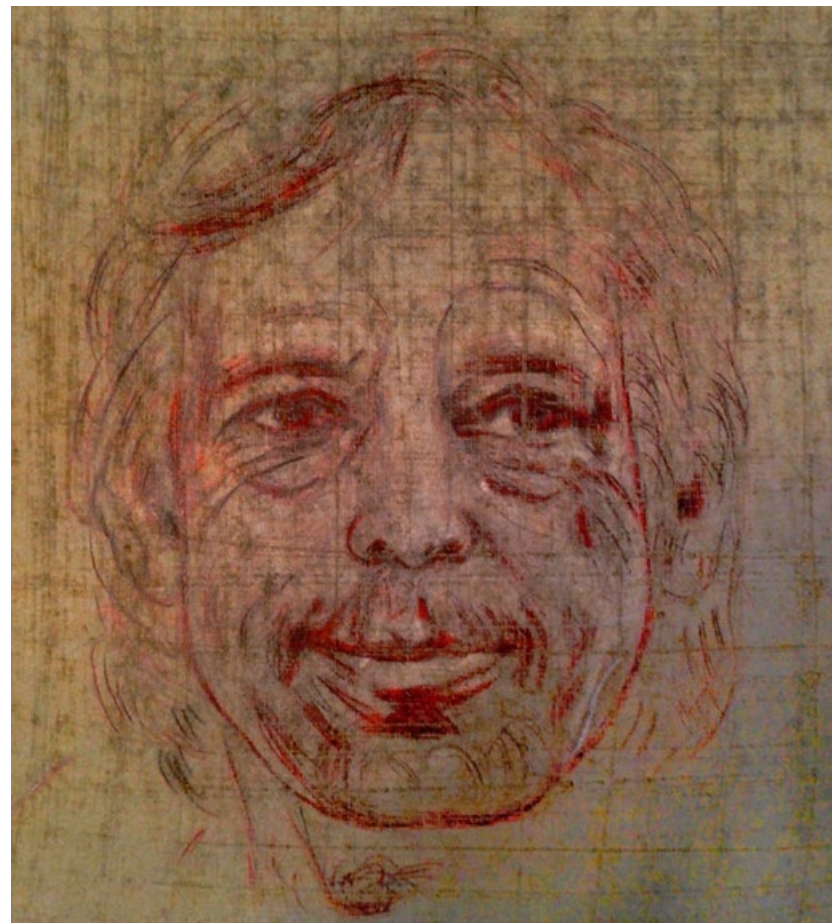
1980-1998 účast na sympoziích v Čechách a v Japonsku

2012 hlava Václava Havla pro Radu Evropy, Štrasburk

2014 hlava Václava Havla pro Kongres USA, Washington

Je zastoupen ve veřejných i v soukromých sbírkách tady i v zahraničí

www.galerie-sumperk.cz

LUBOMÍR JANEČKA

BRONZY A KRESBY

7. 10. – 1. 11. 2015

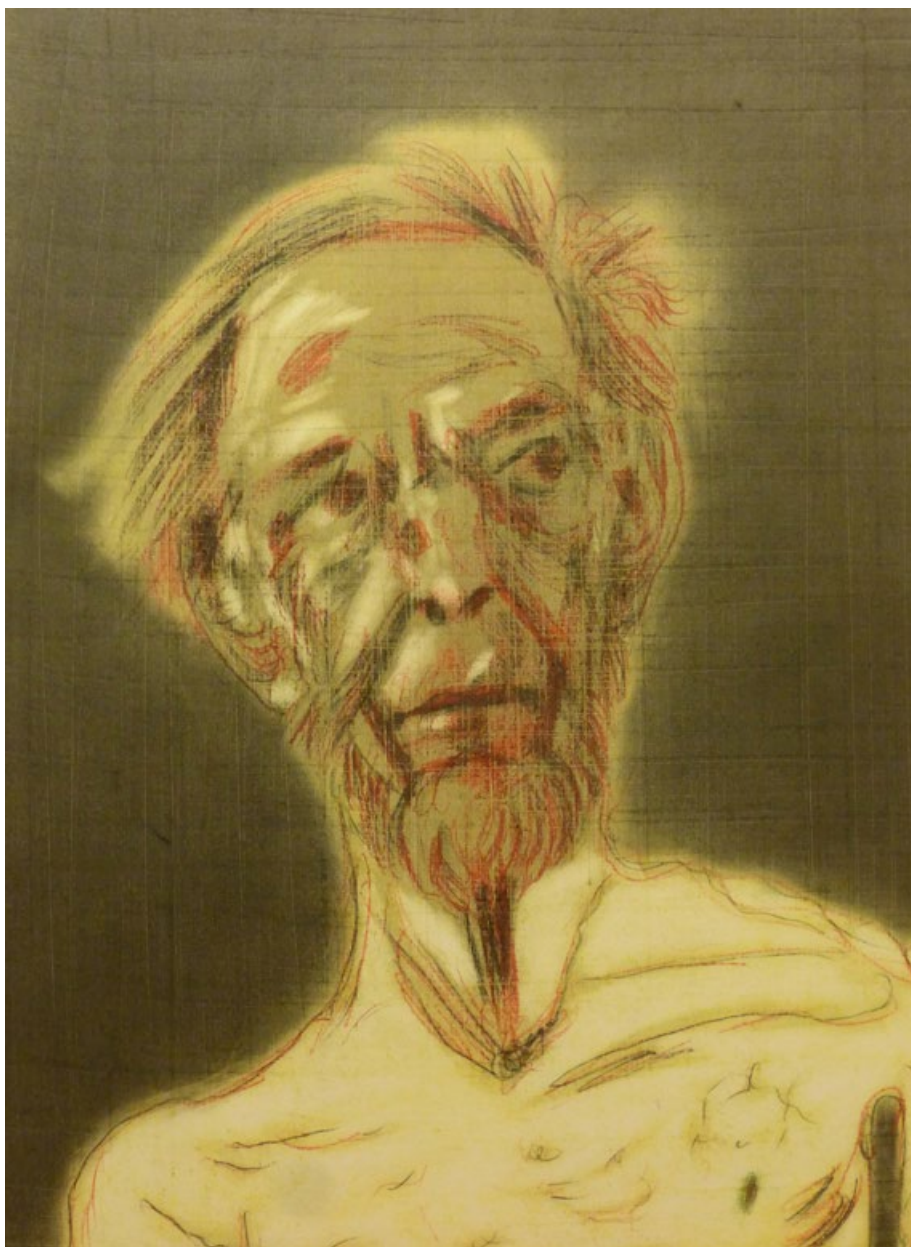
GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 7. ŘÍJNA V 18.00 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

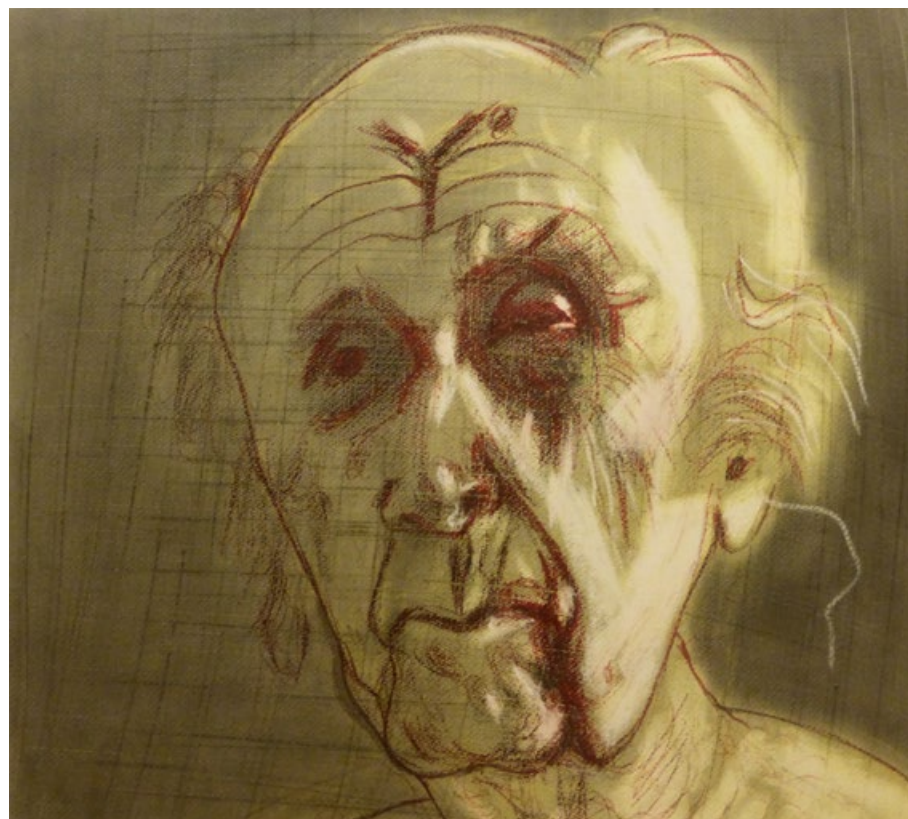
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

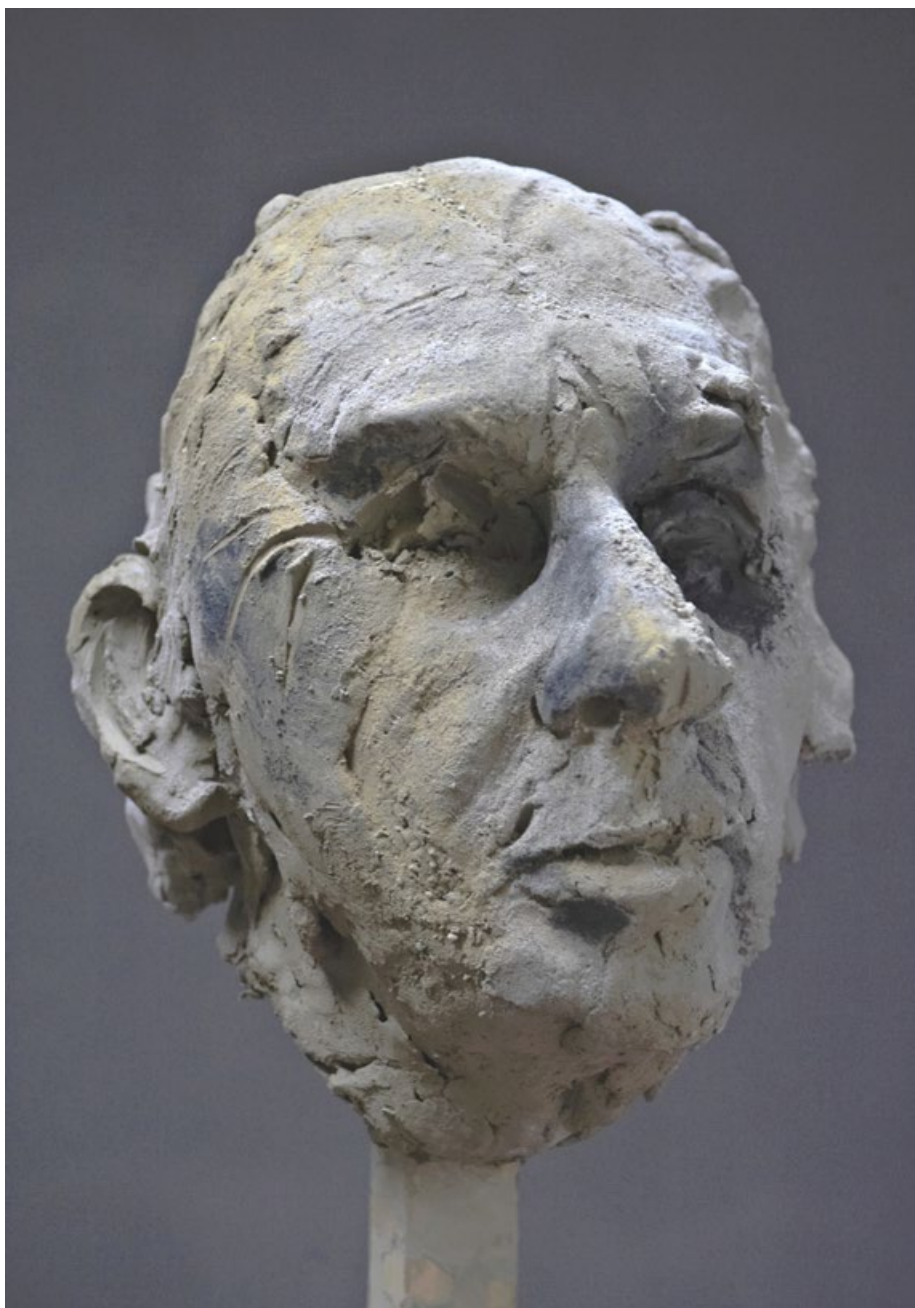

Jiří Šelík (*1929)

*Možno báseň zaklínat i pravdou,
tou pravdou k uvěření,
která nechce do rány vložit prst,
která zažehne mě jak hořící keř.*

Emil Juliš (1920 - 2006)

Emil Juliš, 2012, rozpracovaná hlava

Jiří Šetlík, 2012, rozpracovaná socha

Bronzová hlava Václava Havla pro Washington

Pátá šumperská výstava Lubomíra Janečky je zaměřena na práci sochařskou. Jejím jádrem jsou snímky bronzové hlavy Václava Havla pro sídlo Rady Evropy ve Štrasburku a pro Kongres USA ve Washingtonu. Je provázena souborem přípravných kreseb k ní a ke dvěma jiným, tu vystaveným hlavám básníka Emila Juliše a historika umění Jiřího Šetlíka. Vznikly souběžně hned s několika variacemi Havlovy hlavy v létě roku 2012 v neskutečně krátkém čase a ve skromných podmínkách domku v Uherském Brodě.

Už samo zadání Havlovy hlavy, v obou místech osazení právem skvěle přijaté, vyvolalo ale tady doma řadu nedorozumění, střetů se závistí a nesmyslných pomluv. Zuřivá protestní petice proti ní sepsaná sochařem Michalem Blažkem a pak podepsaná řadou nahodilých návštěvníků oslavy narozenin Svatopluka Karáska, kteří hlavu vůbec neviděli, stejně jako tehdy ještě ani autor petice sám, znejistila některé zúčastněné natolik, že se od ní na čas raději v tichosti distancovali. Vrcholem směšnosti bylo nečekané Blažkovo setkání s výslednou hlavou ve slévárně v Horní Kalné. Netušíc, že jde o ni, nadšeně ji pochválil. Vím dobře, o čem tu mluvím. Na rozdíl od kritiků byli jsme přímými svědky, viděli Luboše v Brodě při práci, a nevím, kdo by se mu v ní i za daleko lepších podmínek mohl vyrovnat.

Množství kreseb, kterými se dohledával výraz tváře Václava Havla a kterého tu v jeho nezaměnitelné roli před i po listopadu 1989 sám nezažil, bylo až fascinující. Část jich, podobně jako portrétních kreseb Jiřího Šetlíka a Emila Juliše, už rozdal, a do poslední chvíle nebudu vědět, kolik z nich se podaří na výstavu zapůjčit. Přestože něco z nedostupného doplní jenom fotografie, je mimořádnou událostí. Původní představa jejího následného uspořádání v pražské Knihovně Václava Havla se zadržela na tamních změnách a je odložena na později. Ta zdejší je shodou okolností v programu galerie dvěstěšedesátá a je tak i jubilejní.

Miroslav Koval